एतच्छ्रुत्वा तु वचनं त्वरितो हव्यवाहनः। कृष्णपार्थावुपागम्य यमर्थं त्वभ्यभाषत।
तत्ते कथितवानस्मि पूर्व्वमेव नृपोत्तम। तच्छ्रुत्वा वचनं त्वग्नेर्बीभत्सुर्जातवेदसं। ८९९
अब्रवीन्नृपशार्दूल तत्कालसदृशं वचः। दिधक्षुं खाण्डवं दावमकामस्य शतक्रतोः।
॥ अर्जुन उवाच ॥ उत्तमास्त्राणि मे सन्ति दिव्यानि च बहूनि च। यैरहं शक्नुयां योद्धुमपि वज्रधरान् बहून्।
धनुर्म्मे नास्ति भगवन् बाहुवीर्य्येण संमितं। कुर्व्वतः समरे यत्नं वेगं यद्विषहेन्मम।
शरैश्च मेऽर्थो बहुभिरक्षयैः क्षिप्रमस्यतः। नहि वोढुं रथः शक्तः शरान्मम यथेप्सितान्।
अश्वांश्च दिव्यानिच्छेयं पाण्डुरान् वातरंहसः। रथञ्च मेघनिर्घोषं सूर्य्यप्रतिमतेजसं। ८९०
तथा कृष्णस्य वीर्य्येण नायुधं विद्यते समं। येन नागान् पिशाचांश्च निहन्यान्माधवो रणे।
उपायं कर्म्मसिद्धौ च भगवन्वक्तुमर्हसि। निवारयेयं येनेन्द्रं वर्षमाणं महावने।
पौरुषेण तु यत्कार्य्यं तत्कर्त्तारौ स्व पावक। करणानि समर्थानि भगवन् दातुमर्हसि।
इत्यादिपर्व्वणि खाण्डवदहनपर्व्वणि अर्ज्जुनाग्निसंवादे चतुर्व्विंशत्यधिकद्विशतोऽध्यायः॥ २२४ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् धूमकेतुर्हुताशनः। चिन्तयामास वरुणं लोकपालं दिदृक्षया।
आदित्यमुदके देवं निवसन्तं जलेश्वरं। स च तच्चिन्तितं ज्ञात्वा दर्शयामास पावकं। ८९५
तमब्रवीद्धूमकेतुः प्रतिगृह्य जलेश्वरं। चतुर्थं लोकपालानां देवदेवं सनातनं।
सोमेन राज्ञा यद्दत्तं धनुश्चैवेषुधी च ते। तत्प्रयच्छेभयं शीघ्रं रथञ्च कपिलक्षणं।
कार्य्यञ्च सुमहत्पार्थो गाण्डीवेन करिष्यति। चक्रेण वासुदेवश्च तन्ममाद्य प्रदीयतां।
ददानीत्येव वरुणः पावकं प्रत्यभाषत। तदद्भुतं महावीर्य्यं यशःकीर्त्तिविवर्धनं।
सर्व्वशस्त्रैरनाधृष्यं सर्व्वशस्त्रप्रमाथि च। सर्व्वायुधमहामात्रं परसैन्यप्रधर्षणं। ८८०
एकं शतसहस्रेण संमितं राष्ट्रवर्धनं। चित्रमुच्चावचैर्व्वर्णैः शोभितं स्वर्णभूषणं।
देवदानवगन्धर्व्वैः पूजितं शाश्वतीः समाः। प्रादाच्चैव धनूरत्नमक्षय्यौ च महेषुधी।
रथञ्च दिव्याश्वयुजं कपिप्रवरकेतनं। उपेतं राजतैरश्वैर्गान्धर्व्वैर्हेममालिभिः।
पाण्डराभ्रप्रतीकाशैर्म्मनोवायुसमैर्जवे। सर्व्वोपकरणैर्युक्तमजय्यं देवदानवैः।
भानुमन्तं महाघोषं सर्व्वरत्नमनोरमं। ससर्ज यं सुतपसा भीमनो भुवनप्रभुः। ८८५
प्रजापतिरनिर्देश्यं यस्य रूपं रवेरिव। यं स्म सोमः समारुह्य दानवानजयत्प्रभुः।
नवमेघप्रतीकाशं ज्वलन्तमिव च श्रिया। आश्रितौ तौ रथश्रेष्ठं शक्रायुधसमावुभौ।
तापनीया सुरुचिरा ध्वजयष्टिरनुत्तमा। तस्यान्तु वानरो दिव्यः सिंहशार्दूलकेतनः।
दिधक्षन्निव तत्र स्म संस्थितो मूर्द्ध्न्यशोभत। ध्वजे भूतानि तत्रासन्विविधानि महान्ति च।
नादेन रिपुसैन्यानां श्रुत्वा संज्ञा प्रणश्यति। स तं नानापताकाभिः शोभितं रथसत्तमं। प्रदक्षिणमुपावृत्य दैवतेभ्यः प्रणम्य च। ८९०
सन्नद्धः कवची खड्गी बद्धगोधाङ्गुलित्रकः। आरुरोह तदा पार्थो विमानं सुकृती यथा।